

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 175/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Juraj Bizoň, LL.M., proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 10 C 111/2016 zo 7. januára 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. januára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola žalovanou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Potom, čo okresný súd predmetnú žalobu žalobcu právoplatne zamietol a priznal sťažovateľke náhradu trov konania v rozsahu 100 %, okresný súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka rozhodol o výške náhrady trov konania uznesením č. k. 10 C 111/2016 zo 4. augusta 2020, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1 676,54 eur. Žalobca proti označenému uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že zmenil výrok o náhrade trov právneho zastúpenia na sumu 202,70 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na závery uvedené v náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 544/2019 a dospel k záveru, že v okolnostiach veci

je potrebné vychádzať z hodnoty sporu na začiatku konania (zmluvnej kúpnej ceny za nehnuteľnosť), a nie skutočnej hodnoty nehnuteľností, ku ktorým sa vlastnícke právo určovalo.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v predloženej sťažnosti namieta, že okresný súd nedôsledne postupoval v intenciách záverov ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 544/2019. Podľa názoru sťažovateľky ústavný súd k svojmu záveru dospel v širších súvislostiach s ohľadom na konkrétne okolnosti kauzy, teda že dôvod žaloby odpadol, hoci bola podaná dôvodne a na základe skutočnosti, že kúpna zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom i dobrými mravmi, čo v posudzovanom prípade nezodpovedá rozhodným skutočnostiam, pretože v sťažovateľkinej veci došlo k zamietnutiu žaloby tzv. „podvodníkov“, ktorá bola od počiatku podaná nedôvodne, a nedošlo ani k späťvzatiu žaloby. Na základe uvedenej argumentácie považuje napadnuté uznesenie za svojvoľné a arbitrárne, porušujúce jej označené práva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je posúdenie, či okresný súd akceptovateľným spôsobom odôvodnil svoje napadnuté uznesenie, keď aplikoval závery skoršieho nálezu ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 544/2019 aj na posudzovaný prípad.

5. Ústavný súd konštatuje, že rozhodnutia o trovách meritórne preskúmava len výnimočne, ak ide o exces alebo extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti (z novšej judikatúry pozri II. ÚS 153/2016, II. ÚS 357/2016, II. ÚS 681/2016, II. ÚS 506/2018, II. ÚS 494/2018, II. ÚS 566/2018 a tam citovanú judikatúru).

6. Ústavný súd po preskúmaní veci konštatuje, že nezistil taký výklad zákonných predpisov rozhodných pre vec samotnú, ktorý by mohol vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom na súdnu ochranu alebo právom na spravodlivé súdne konanie.

7. Po preskúmaní veci konštatuje, že sťažnostná argumentácia je tendenčná a nezodpovedá ani obsahu označeného nálezu. Ústavnému súdu je známa problematika tejto kauzy a s ňou súvisiace rozhodovanie o trovách, keďže bola už viackrát predmetom jeho rozhodovacej činnosti (napr. II. ÚS 569/2017, III. ÚS 98/2018, I. ÚS 168/2018, IV. ÚS 614/2018, III. ÚS 298/2018, I. ÚS 222/2019, I. ÚS 225/2019, IV. ÚS 178/2019, II. ÚS 210/2019, II. ÚS 261/2018, I. ÚS 457/2019). V tejto súvislosti dodáva, že v konaniach týkajúcich sa predmetnej kauzy sa stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva (m. m. I. ÚS 222/2019, I. ÚS 225/2019, IV. ÚS 614/2018).

8. Ústavný súd poukazuje na závery nálezu ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 544/2019 a z nej plynúce osobitosti danej kauzy, kde bola sťažovateľka uvedená do omylu podobne ako iní vlastníci nehnuteľností, ďalej skutočnosť, že k náprave ich právneho postavenia a ochrane ich vlastníckeho práva došlo na základe protestu prokurátora, a nie v dôsledku súdnych konaní, ako aj na skutočnosť, že v čase začatia aj napadnutého konania hodnota nehnuteľností bola určená kúpnu cenou, preto konštatuje irelevantnosť zmeny hodnoty nehnuteľností v dôsledku výstavby závodu [REDAKOVANÉ] a s tým súvisiacim výkupom. Tieto závery boli podľa názoru ústavného súdu aktuálne pre posúdenie hodnoty sporu aj v prípade sťažovateľky. Okresný súd v napadnutom uznesení v podstatnom uviedol, že *„žalobca musí mať možnosť si pred začatím súdneho sporu vytvoriť predstavu o nákladnosti jeho vedenia, rovnako ju tak musí mať aj žalovaný (sťažovateľka) a bolo by proti logike a v rozpore s princípmi spravodlivosti prisvedčiť takej interpretácii zákona, v zmysle ktorej by sa tarifná odmena vypočítavala z reálnej ceny nehnuteľnosti, keďže v takomto prípade by žalovaný na trovách konania profitoval“* (pozri bod 13 odôvodnenia napadnutého uznesenia).

9. Ústavný súd preto dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom označených základných práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky v celom rozsahu odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

10. V dôsledku konštatovania zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu